

Katalog Dobrych Praktyk digitalizacji dla materiału audiowizualnego.

Digitalizacja materiału audiowizualnego zależy od rodzaju nośnika. Materiały te można podzielić na kategorie:

- I) Materiał filmowy zapisany na taśmach światłoczułych 35mm lub 16mm;
- II) Materiał audiowizualny zapisany w formie analogowej na taśmach magnetycznych;
- III) Materiał audiowizualny zapisany w formie cyfrowej na taśmach magnetycznych;

I. Czynności wymagane w procesie digitalizacji i rekonstrukcji materiału filmowego zapisanego na taśmach światłoczułych 35mm lub 16mm określone są następująco:

1. Dla materiału filmowego zapisanego na taśmie światłoczułej 35mm lub 16mm zakłada się w pierwszej kolejności skanowanie materiału wyjściowego w minimalnej rozdzielczości 2K. Zapisane pliki powinny być w formacie DPX (zapis logarytmiczny, 10-bitowy) lub TIFF (zapis liniowy 16-bitowy).
2. Następnie wymagana jest digitalizacja dźwięku w rozdzielczości 24-bitowej przy częstotliwości nie mniejszej niż 48 kHz, przy czym pliki wynikowe powinny być zapisane w formacie PCM WAVE (.wav).
3. Kolejnym etapem jest proces rekonstrukcji obrazu, w ramach którego wymagane jest stabilizacja, usuwanie rys, plam, migotania.
4. Korekcja barwna oraz rekonstrukcja dźwięku filmu powinna być przeprowadzona pod nadzorem twórcy.
5. Po zakończeniu ww. prac następuje przekazanie do NInA materiałów na dysku twardym w postaci:
 - a. kopii DPX (zapis logarytmiczny, 10-bitowy) lub TIFF (zapis liniowy 16-bitowy) (pełna ramka) w przestrzeni RGB materiału przed i po rekonstrukcji. Wymaga się aby skany z każdego aktu były w oddzielnych katalogach;
 - b. pliku wideo w formacie QuickTime Apple ProRes 422 HQ.
 - c. plików audio w formacie PCM WAV.
6. Ewentualnie – jeśli po rekonstrukcji naświetlono nowy negatyw – przekazanie negatywu obrazu oraz tonu z uwzględnieniem separacji barwnych składowych RGB lub standardowego negatywu (składowe RGB na jednym negatywie).
7. Przekazanie 1 egzemplarza kopii cyfrowej DCP filmu do Filmoteki Narodowej.
8. Ostatnim etapem jest kolaudacja kopii cyfrowej DCP przy udziale przedstawiciela NInA.
9. Dodatkowo metadane dla materiału audiowizualnego powinny być zapisane wg normy PN-EN 15744.

II. Czynności wymagane w procesie digitalizacji i rekonstrukcji materiału filmowego zapisanego w formie analogowej na taśmach magnetycznych

1. Wymagana jest digitalizacja materiału w rozdzielczości oryginalnej (emisyjnej) nie niższej niż PAL 625, do postaci nieskompresowanych plików wideo (w przypadku gdy materiał będzie rekonstruowany) lub do formatów wideo charakteryzujących się bardzo wysokim stopniem odzwierciedlenia oryginalnego zapisu obrazu (w przypadku rozpoznania że materiał nie wymaga rekonstrukcji). Kodek zalecany to Prores 422HQ.
2. Następnie, jeśli materiał tego wymaga, przeprowadzenie rekonstrukcji obrazu video, w tym w szczególności retuszu i odszumiania. W dalszej kolejności następuje digitalizacja wszystkich kanałów dźwięku w rozdzielczości 24-bitowej przy częstotliwości nie mniejszej niż 48 kHz, przy czym pliki wynikowe ścieżek audio powinny być zapisane w formacie PCM WAVE (.wav).
3. Po ewentualnej rekonstrukcji pliki powinny zostać zapisane do format Quicktime Apple ProRes 422 HQ.
4. Przekazanie po zakończeniu prac zdigitalizowanych materiałów wraz z metadanymi do Narodowego Instytutu Audiowizualnego plików wideo QuickTime Apple ProRes 422HQ (z przed i po ewentualnej rekonstrukcji) wraz z plikami audio PCM WAV na dysku twardym .
5. Dodatkowo metadane dla materiału audiowizualnego powinny być zapisane wg normy PN-EN 15744.

III. Czynności wymagane w procesie digitalizacji i rekonstrukcji materiału filmowego zapisanego w formie cyfrowej na taśmach magnetycznych:

1. Wymagana jest digitalizacja materiału w rozdzielczości oryginalnej do postaci nieskompresowanych plików wideo (w przypadku gdy materiał będzie rekonstruowany) lub do formatów wideo charakteryzujących się bardzo wysokim stopniem odzwierciedlenia oryginalnego zapisu obrazu (w przypadku rozpoznania że materiał ze względu na swą jakość nie wymaga rekonstrukcji). Kodek zalecany to Prores 422HQ.
2. Następnie, jeśli materiał tego wymaga, przeprowadzenie rekonstrukcji obrazu video, w tym w szczególności retuszu i odszumiania. W dalszej kolejności następuje digitalizacja wszystkich kanałów dźwięku przy zachowaniu parametrów źródła. Pliki wynikowe powinny być zapisane w formacie PCM WAVE (.wav).
3. Po ewentualnej rekonstrukcji pliki powinny zostać zapisane do formatu Quicktime Apple ProRes 422 HQ.
4. Przekazanie po zakończeniu prac zdigitalizowanego materiału wraz z metadanymi do Narodowego Instytutu Audiowizualnego plików wideo QuickTime Apple ProRes 422HQ (z przed i po ewentualnej rekonstrukcji) wraz z plikami audio PCM WAV na dysku twardym.
5. Dodatkowo metadane dla materiału audiowizualnego powinny być zapisane wg normy PN-EN 15744.